

Sygn. akt: I 1 C 1125/18 upr.

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 września 2018 r.

Sąd Rejonowy w Gdyni I Wydział Cywilny Sekcja d/s rozpoznawanych w postępowaniu uproszczonym
w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Piotr Jędrzejewski
Protokolant:	protokolant Aleksandra Grabowska

po rozpoznaniu w dniu 19 września 2018 r. w Gdyni na rozprawie

sprawy z powództwa B. (...) (...) z siedzibą w G.

przeciwko E. F.

o zapłatę

I. Oddała powództwo.

II. Kosztami procesu obciąża powoda uznając je za uiszczone w całości.

Zarządzenia:

1. Odnotować i zakreślić w rep. C
2. Akta z wpływem lub za 21 dni

UZASADNIENIE

Powód B. (...) (...) z siedzibą w G. wniósł o zasądzenie od pozwanej E. F. kwoty 1.212,02 zł wraz z odsetkami umownymi w wysokości odsetek maksymalnych od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty od kwoty 942,39 zł oraz kosztami procesu. W uzasadnieniu powód wskazał, że przedmiotową wierzytelność nabył od (...) Agricole Bank (...) i wynika ona z umowy zawartej przez ten Bank z pozwaną w dniu 2 listopada 2011 r. Według powoda nabył on wierzytelność w kwocie 1.106,35 zł w tym 602,54 zł tytułem kapitału i 139,18 zł tytułem odsetek umownych naliczonych przez bank.

(pozew – k. 3-4)

Pozwana wniosła sprzeciw od nakazu zapłaty wydanego w postępowaniu elektronicznym w który zaprzeczyła wszystkim twierdzeniom powoda. Jednocześnie w piśmie z dnia 10 lipca 2018 r. podtrzymała to stanowisko wskazując, iż przedłożone przez powoda dokumenty nie mają mocy dowodowej oraz ponosząc zarzut przedawnienia należności.

(pismo pozwanej k.50-51)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 20 listopada 2014 r. (...) Bank (...) S.A. wystawił bankowy tytuł egzekucyjny w który wskazał , iż E. F. jest dłużnikiem co do kwoty 772,30 zł z tytułu umowy kredytu nr (...) z dnia 2 listopada 2014 r. W dniu 29 kwietnia 2015 r. Sad Rejonowy w Gdyni w sprawie VII Co 1403/15 nadał na ten tytuł klauzule wykonalności.

/Dowód : bankowy tytuł egzekucyjny z klauzula k. 21-23/

Prowadzone na podstawie tego tytuł postępowanie komornicze nie doprowadził do wyegzekwowania należności.

/Dowód : k. postanowienie komornika 24/

W dniu 30 maja 2016 r. pomiędzy (...) Bank (...) S.A. a powodem B. (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w G. została zawarta umowa sekurytyzacji wierzytelności w ramach której wierzytelność w stosunku do pozwanej została zbyta na rzecz powoda.

/Dowód : umowa k. 25-28 , załącznik k. 39/

Sąd zważył, co następuje:

Przy ustalaniu stanu faktycznego Sąd oparł się na dowodzie z w/w dokumentów przedłożonych przez strony w toku postępowania. Dowody te w powyższym zakresie zostały uznane przez Sąd za wiarygodne.

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Kwestią sporną w niniejszej sprawie było to, czy istniała niespłacona wierzytelność z tytułu pożyczki oraz czy powód nabył skutecznie z niej wierzytelność oraz czy roszczenie się przedawniło.

W ocenie Sądu zarzut pozostałej dotyczący przedawnienia się roszczenia był niezasadny, gdyż jak wynika ze zgromadzonych dokumentów roszczenie stało się wymagalne w dniu 2 listopada 2014 r., zaś pozew został złożony w dniu 28 sierpnia 2017 r. do Sąd Rejonowego Lublin-Zachód w Lublinie. Roszczenie powoda jako pochodzące z działalności gospodarczej przedawnia się z okresem lat 3, więc termin te do przerwania terminu przedawnienia został zachowany.

Również zarzut dotyczący niewykazania przejścia uprawnienia w świetle złącznych dokumentów nie znajduje potwierdzenia, gdyż przedłożone dokumenty wskazują, iż powód nabył skutecznie ta wierzytelność.

Co do zasadności roszczenia powoda, tj. zasadności jego wysokości i wymagalności, należy wskazać, że powód w żaden sposób nie wykazał, aby pozwana miała spłacić wierzytelność w wysokości w jakiej sformułowane było jego żądanie. Dokumentem mającym stanowić dowód zaciągnięte przez pozwaną zobowiązania jest wystawiony przez poprzednika prawnego bankowy tytuł egzekucyjny mający charakter dokumentu prywatnego.

W myśl ogólnych zasad na powodzie spoczywa ciężar udowodnienia faktów uzasadniających jego roszczenie, zaś na pozwanym obowiązek udowodnienia okoliczności uzasadniających jego wnioski o oddalenie powództwa. W niniejszej sprawie powód dochodząc zapłaty w/w kwoty powinien wykazać zasadność obciążenia pozwanego notą obciążeniową, charakter umowy jaka łączyła strony i zasadność domagania się na podstawie tej umowy zapłaty takiej właśnie kwoty od pozwanego. Zdaniem Sądu to powód jako profesjonalista, od którego wymaga się staranności w wyższym stopniu, powinien ponosić wszelkie konsekwencje związane ze swoją niedokładnością, zaniedbaniem i niekonsekwencją.

W toku procesu podejmuje się działania i rozumowania zmierzające do ustalenia stanu faktycznego. Udowodnienie faktów w świetle przepisów prawa cywilnego, zwłaszcza art. 6 k.c. polega na uznaniu przez Sąd za prawdziwe zdania o tym fakcie. Elementem istotnym jest więc wynik operacji myślowej dokonywanej przez sąd, a nie jedynie dowodzenie w znaczeniu formalnym sprowadzające się do przedstawienie dowodów przez stronę. Materialnoprawny aspekt zagadnienia onus probandi służy do kwalifikacji prawnej negatywnego wyniku postępowania dowodowego., rozumiane jako wskazanie wpływu nieudowodnienia pewnych faktów na wynik procesu. Zgodnie z art. 3 k.p.c.

obowiązek przedstawienia dowodów spoczywa na stronach, a ciężar udowodnienia faktów mających istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy obciąża stronę, która z faktów tych wywodzi skutki prawne. W związku z powyższym należy uznać, iż wykrycie prawdy przez Sąd ogranicza się w zasadzie do przeprowadzenia dowodów zgłoszonych przez strony. W procesie cywilnym strony mają obowiązek twierdzenia i dowodzenia tych wszystkich okoliczności mogących, stosownie do treści art. 227 k.p.c., być przedmiotem dowodu.

W niniejszym postępowaniu pozwana zaprzeczyła, aby istniało zobowiązanie wskazane przez powoda, co w ocenie Sądu jest wystarczające do przerzucenia ciężaru dowodu na stronę przeciwną. Należy podkreślić, że w tej sytuacji to powód powinien przedłożyć, oprócz bankowego tytułu dowody potwierdzające istnienie zobowiązania w takiej a nie innej wysokości, albowiem pozwana nie posiadając dostępu do dokumentacji bankowej nie jest w stanie sprostac temu zadaniu. Strona powodowa poza sformulowaniem żądania nie załączyła do pozwu żadnych wiarygodnych dowodów, które mogły by potwierdzić jej żądanie. Sama umowa wskazuje jedynie istnienie stosunku zobowiązaniowego, natomiast brak jest dowodu z którego wynikałoby w jaki sposób dokonano wyliczenia należności i jak rozliczono wpłaty pozwanej jeśli takie były.

W ocenie Sądu powód w żaden sposób nie wykazał, aby przysługiwało mu wobec pozwanego roszczenie na kwotę wskazaną w pozwie, a co więcej wobec zaprzeczenia przez pozwaną by łączyła ją umowa z S. (...), nie wykazała by w ogóle taki stosunek zobowiązaniowy zaistniał.

Przewidziany zasadą ogólną art. 6 k.c. rozkład ciężaru dowodu wywiera oczywisty wpływ na to, kto powinien przedstawić dowody z których wynikała by wysokość i zasadność roszczenia powoda wywodzącego skutki prawne z umowy której treści nawet nie przedstawił.

Z tych względów Sąd oddalił powództwo.

O kosztach procesu Sąd orzekł zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik sporu na podstawie art. 98 k.p.c. i art. 108 k.p.c., obciążając nimi powoda i uznając je za uiszczone w całości oraz zasądzając od niego koszty poniesionej przez pozwanego pomocy prawnej zawodowego pełnomocnika procesowego.

ZARZĄDZENIE

1. odnotować w kontrolce uzasadnień,
2. odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć zgodnie z wnioskiem,
3. akta przedłożyć z wpływem lub za 21 dni.